

Potulný rytíř

Dračice 2021

Den 1. – sobota 3. 7. 2021

Ahoj! Nevíme, co psát, a tak vás tu jako každý rok vítáme. Po vybalování všech potřebných

i nepotřebných věcí následoval zahajovací nástup, po kterém jsme všichni předvedli své dokonale ušité starověké (středověké) převleky. Řekli jsme 2 novým členům, jak to tu chodí a rozdělili jsme se do prozatímních týmů – letos jsme si po dlouhé době mohli vybrat koho chceme a nechceme (prý všechno, jen né Edu :D). Seznámili jsme se a pak nastal velmi obtížný úkol, a to ten, vymyslet si svůj vlastní znak, který

si poté dokážeme vyšít na měšec a nakreslit na připínáčky. Za odměnu jsme dostali chutnou večeři, kterou jsme ale hned poté strávili při vybíjení. Náhle byl den u konce, a tak zbývalo jen vyčistit zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Verča, Týna, Jiřík, Kubík

Den 2. – neděle 4. 7. 2021

Před dnešním budíčkem se dva naši rytíři rozhodli vypravit na dalekou cestu k pískovně, kterou prý následně 2krát zdolali. Poté nás Kreklík probudil a pěkně jsme se protáhli. Na snídani jsme dostali výborné kakajo, čajík a vánočku. Na dopoledním programu byla samá práce – kluci museli postavit táborák, volejbalové hřiště, které stavěl Jiřík skoro sám, musela se

vykopat vsakovačka, do které se pustila Agresivka a bohužel byl čas i na škrábání brambor ☹. Před obědem jsme si ještě museli vyšít svůj znak na měšec a dostali jsme za úkol se naučit pořádně šifry, vid' Zvíře! Po chutném obídku jsme se naučili střílet z luku a po odpočinku na nás čekala první procházka – Kartografové, ve které jsme měli „za úkol“ si projít trasu a následně jsme jí měli zmapovat originální mapou, což se né všem povedlo. Také se našli tací blázni, kteří se rozhodli vykoupat v řece a druzí ořezávali pastelky za penízky. Nastal volný čas a děti šly zas a znova hrát vybiku, při které po dvou vteřinách tekla krev. Ze hry nás vyrušil Kreklík, jelikož jsme museli odprezentovat naše povedené mapky. Následně jsme se vrátili k vybice, ale opět jen na chvíli, a hádejte, kdo nás opět vyrušil?

Kreklík... Sešli jsme se na nástup, abychom byli upozorněni na nadcházející táborák. Zazpívali jsme si, malý nadělaly blbosti a mohlo se jít na druhý nástup, kdy Kreklík konečně ukončil den a mohlo se jít spát. Takže vyčistit zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♥

Veru, Zvíře, Týna, Jířa

Den 3. – pondělí 5. 7. 2021

Dnes nás svým ukřičeným hlasem probudila Agresivka (pro ty, co neslyšeli, opravdu zařvala). Musíme vyzdvihnout, že jsme letos měli poprvé na táboře k snídani NUTELU! Po zahájení dne nás čekala velká výzva - zahráli jsme si na kováře a museli jsme si udělat své zbraně, které později otestujeme. Zatímco někteří ještě pilovali své zbraně, jiní odpočívali a ostatní machři se vrhli na pletení krásných náramků s Kamčou (dokonce to pochopil i Zvíře, který to ale ještě dneska nedodělal a určitě bude rád, že to dodělá do konce tábora 😊). Při pletení nás vyrušil Hanz s Tomášem s jejich jednotlivci, kteří byli pro pár z nás trochu

obtížnější. Na oběd jsme dostali jakési nudličky ala Marco Polo s rýží neboli hezky česky řečeno – čína. Hezky jsme si odpočali a čekala nás další procházka, ke které jsme dneska naštěstí dostali mapu s body, kde se vyskytovaly „velice záluďné“ šifry s latinskými názvy bylin do našeho zázračně léčivého lektvaru, který jsme poté museli na ohni uvařit. Bohužel se to ale nikomu nepo-

vedlo, jelikož dva týmy to uvařili špatně a dvěma týmům to otrávil náš zrádce Jiřík. A tak když se nám to nepovedlo, uvařili nám lektvar vedoucí, zde nutno poznamenat, že nás chtěli spíše otrávit než uzdravit - bylo to fakt velice převelice hnusné (jakýsi divný čaj s octem!). Naštěstí nám poté už dali volno, a tak nastal čas na naší oblíbenou vybiku (dnes Zvíře nikoho nezpacifikoval, protože naštěstí nehrál). Také jsme dneska hráli přehazovanou a ping-pong, který dnes nejvíce hráli Hanz s Tomem. No a jelikož nám z neznámých důvodů Lux odjel, svolal nás na nástup Martin. A tak už zbývalo jen vyčistit zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♥

PS.: Zapomněli jsme poznamenat Jiříkův rytířský talent, omlouváme se.

PPS.: Klauďinka dnes nasadila speciální chroustovou dietu.

PPPS.: Konečně jsme dostali světlo ke kronice, a tak na ní už vidíme.

Verča, Týna, Zvíře Decker

Den 4. – úterý 6. 7. 2021

Dnešní ráno patřilo Adamovi, který ale nedokázal vést rozcvičku, a tak to raději přenechal našim milým kapitánkám - Verunce a Týnce. Po rozcvičce na nás čekaly rohlíčky s paštimáslem (výmysl Zvířete) a výborně hořký čajíček. Po snídani jsme vyzkoušeli v lese naše včera vyrobené zbraně, což nám zabralo skoro celé dopoledne.

Zbýlý čas jsme učili Zvíře plést copánky (což byl nadlidský úkol), a také nutno podotknout, že Zvíře dnes konečně dopletl svůj pestrobarevný náramek, hurá, hurá, hurá!!! Za odměnu, po těchto vynikajících činnostech, jsme dostali slibovanou frikulajdu a koblížky! Při poledním klidu jsme pokračovali v našem oblíbeném zaplétání a pletení, hráli se deskové a karetní hry, ALE nehrála se vybika. Po nekonečném vyptávání a přemlouvání nám konečně byla dovolena pískovna, takže jsme se šli okamžitě převléknout a utíkali jsme se vyčvachtat. Na pískovně se Zvíře vrhl do velké výzvy od Hanze – dojít se

zeptat mladého nabušeného kluka, zda by si mohl sáhnout na jeho svaly, které zatím nemá (a bohužel asi mít nebude 😊). Cestou zpátky jsme se stavili u Čechalů na kafčo a zmrzlinu. Ani jsme se nestačili převléknout, a už nás Kreklík hnál do vody, nakonec ale stejně většina z nás šla raději suchou nohou přes kládu (tento úkol byl velice primitivní a podle nás i docela zbytečný). "Zbytečný nebyl, děti se tak rozdělily do

rytířského turnaje v šermu, který je čekal druhý den. -pozn. vedoucích" Následně jsme se zúčastnili dvou z několika disciplín rytířského klání - nejdříve jsme jeli na koloni (kůň-kolo) a pomocí dřevce jsme se střefovali do připravených terčů a poté jsme opět stříleli z luku. Pak už jsme měli naštěstí volný čas, hrál se ping-pong, hry a následně nás ještě čekala večeře v podání ručně opečeného buřtíka s kečupem. Po dojezení jsme se vrátili k volnočasovým aktivitám a pak už nezbývalo nic než jen nástup, vyčistit zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♥

P.S.: Všechny krkolomné názvy v dnešní kronice vymýšlelo naše Zvířátko.

Verča, Kájina, Týna, Zvíře

Den 5. – středa 7. 7. 2021

Dnes ráno nás probudily Kanikuly našeho rytířského samuraje (Martina). Společně jsme protancovali rozcvičku a poté si nás vzal do rukou Zvíře, který nás vůbec nešetřil a bohužel jsme museli běžet až k Čechalům. Ke snídani jsme měli eňo ňuno pomazánku a do rytmu kousání nám hrál Kája Gott. Po nástupu pokračoval rytířský turnaj "šermováním", což bylo občas nebezpečné, ale naštěstí úkolem bylo trefit se do soupeřovi helmy. V této soutěži vyhrál Zvíře Zoro, který, jak jsme se později dozvěděli, vyhrál celý turnaj. Také jsme hned po nástupu dostali od Kreklíka "matematickou" šifru,

kteřá ale ve skutečnosti matematická nebyla, páč v tom byla skrytá obyčejná morseovka (vyluštil to i Eda!). K obědu jsme dostali hovězinu na rajských jablkách, ze které jsme se všichni dosyta najedli a ani jsme si nestačili odpočinout a už jsme začali vycházet na procházkovou vračečku, na které jsme někteří strávili asi až 5 hodin. Na stanovištích jsme měli otázky z dějepisu, které byly vyvěšeny už dlooooooouho v hangáru, ale

nikdo si to nepřečetl, a tak většina z nás vyhořela. Nakonec jsme ale všichni poklad našli a unavený jsme si šli zahrát vybiku i s vedoucími, poté mrazíka a přehazovanou. Někteří se jeli po vybice ještě ošplouchnout na pískovnu, ostatní už jen odpočívali, a jen doufali, že si vedoucí na nás už nic nevymyslí. Následoval nástup, první pošta a pak už jen vyčistit zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♥

P.S.: Dnes se stala velmi nemilá věc. Martin Čech asi blbě zaparkoval a poškodil tak Luxíkům auto.

Verča, Týna, Eliška, Decker, Dáňa

Den 6. – čtvrtek 8. 7. 2021

Do dnešního rána se pár dětí probudilo s pomalovaným obličejem. Musíme zdůraznit, že jsme dnes s Hanzem neběželi k Čechalům, ale „jen“ k síti. Také jsme se dnes ráno konečně dočkali jahodové marmelády k snídani.

Zahájili jsme další den na táboře a opět jsme od Kreklíka dostali šifru, nutno podotknout, že dneska byla šifra docela jednoduchá, takže se do ní pustily i někteří malý. Následně nás čekali další

jednotlivci, kdy jsme měli za úkol pomocí 4 šipek sestřelit pana Lapku (měli jsme 2 pokusy). Z odstřelování nás vyrušilo Kreklíkovovo svolávání (velký „pocem“) do hangáru, kde jsme se dozvěděli !nespravedlivé! vyhodnocení včerejší dosti náročné etapy. Ihned poté jsme zahájili letošního mistra šifer, který byl ale na dlouho, takže pokračoval až do odpoledne. Po výborném obídku – smažák s bramborem – šlo pár siláků k Čechalům pro vodu. Aby toho nebylo málo, také jsme dodělávali těsto na chleba, které jsme začali již dopoledne. Sice se hnal déšť, ale to nikoho nezastavilo v cestě na pískovnu. Když jsme přicházeli, začalo poprchávat, takže jsme se rychle ošplouchli a utíkali zpátky do tábora. Jelikož naše těsta byla dostatečně nakynuta, mohli jsme se pustit do

hlavní fáze, a to do pečení. Dali jsme těsto do kotlíku a šup s tím k ohni. Počasí nám ale nepřálo, a tak začalo pršet, oheň zhasl, padaly kroupy a chléb se nepek!... Naštěstí se ale počasí usmířilo a my tak mohli dopéct naše výborné chleby. Při dešti jsme hráli plno her, ve kterých jsme pokračovali i poté až do večera. Mezitím jsme se dozvěděli výsledky mistra šifer, které byly občas až překvapivé. Zvíře letos poprvé stihl všechny šifry v časovém limitu a byl tak na 5.

místě, 4. byl Martin, 3. Týna, která si předtím vůbec nevěřila, ale nakonec to zvládla velice dobře, 2. byla Kájina a 1. místo obsadila Verunka, která byla dokonce rychlejší než Eší, která ty šifry sama vymýšlela. Jelikož jsme po obědě na pískovně dlouho nebyli, šli jsme ještě na večerní koupání s tím, že pár holek šlo k Čechalům do teplé sprchy, na které se po chvíli spustila z nebe další studená sprška i s bouřkou (Kreklík zachránce je odvezl do tábora autem). Nástupem jsme ukončili den, ale zoubky jsme si kvůli bouři vyčistit nestihli, a tak jen zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♡

P.S.: Včera Jiřík udělal novou tabuli zla.

Verča, Týna, Jířa, napůl mrtvý Zvíře

Den 7. – pátek 9. 7. 2021

Dnes ráno nás probudila již každoroční Baníkova autoskotéka, po které nám Jiřík udělal výborné medomáslo. Po nástupu jsme dodělávali včera rozdělaný papír, který bohužel doteď neuschnul. Po dopatlání papíru, jsme se museli ubránit hladomoru, a tak nás čekala další etapa, kde jsme museli nasbírat plný ešus borůvek a navíc další jedlé plody, které nám dá sama matka příroda (Zvíře dokonce vykopal i mandragoru!).

Následovala týmová práce ve vzájemném učení uzlů, kterou jsme poté využili na mistra uzlů. Během uzlování se ale zjistilo, že chybí dva táborníci, přitom Klárka se později našla a Vojta bohužel taky. Douzlovali jsme a už na nás čekal luxusní obědek v podobě kuřátka na paprice s houskovým knedlíkem. Při poledním klidu jsme si vyhodnotili sbírku našich jedlých plodů, listů a všeho možného, poté si někteří zahráli zase Ligretto, rozdělili jsme se do nových týmů a začali jednotlivci. Později jsme se vydali na lov kance abychom měli, co k večeři. Šli jsme po stopách, ale i přesto se někteří

dokázali ztratit (vid' Zvíře a Pepo 😊). Když už jsme tedy kance našli, přišlo na řadu zabítí, kdy tedy většina z nás by byla o hladu, kromě Edy, Elišky M., Ondry a Jirky, kteří se dokázali trefit oštěpem. Někteří se pak vrhli opět na pečení chleba, z čehož nás vyrušil Baník s oznámením, že se musíme převléct do převleků, abychom byly vypuštěni na velkou hostinu. Nadešel velký okamžik, který se zapíše do paměti jistě nás všech a určitě i do historie tábora - začala hostina, na kterou se všichni velice těšili. Když jsme se usadili, vedoucí - rytíři, šlechtici, kat a mnich nás začali příjemně obsluhovat, což jsme si všichni nechali líbit, jelikož to už jen tak znovu nezažijeme. Přejedení jsme byli pozváni na svatbu Kájiny a Agresivky. Byla to krásná svatba, kdy oddával sám otec Hanz. Poté proběhly ještě křtiny a plní energie jsme se vrhli do hraní vybiky (dávejte si všichni pozor, aby se za vás nikdo neschovával, nejlépe Hanz, jelikož to může dopadnout úrazem!). Z vybiky jsme byli vyrušeni Kreklíkem, abychom se dozvěděli výsledky mistra uzlů a stopování kance. Dnes nám také byla zprovozněna sprcha, takže se ti otužilí z nás šli očistit. Pak už jen nástup, vyčistit zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♥

PS.: Rádi bychom také poděkovali Martinovi K. za jeho dobrosrdečnost a zlepšení rána skvělou snídaní. Děkujeme moc!

Verča, Týna, Zvíře

Den 8. – sobota 10. 7. 2021

Do dnešního rána nás probudil Martin Čech, který ale nebyl schopen rozcvičky, a tak ji přenechal Jirkovi. Dnes poprvé za celý tábor cvičil i Zvíře! Jelikož nás dnes večer čeká táborák, museli jsme se pustit do jeho přípravy, takže kluci

šli do lesa na dříví a holky + malý se vydaly na chrástí. Po doděláních na nás Hanz s Tomášem ušili strašný jednotlivce. Naším úkolem bylo doběhnout se zavázanýma nohama ke krmelci, tam vzít víčko a běžet tak zpátky. Možná se vám to nezdá tak strašné, ale ty uškrcené a odřené nohy vážně bolí!! K obědu jsme měli jako každý rok špagety po dračicku. Každý rok bylo zvykem, že jsme se po obědě připravovali na odjezd domů, který se ale letos nekonal, a tak jsme měli více času na vymýšlení a nacvičování našich skvělých scének. Letos jsme od Eší dostali zákaz na vlastní scénky a místo toho nám dala vybrat mezi středověkým tancem, zpěvem či básní. Po poledním klidu jsme se vydali na další etapu se zajímavým průběhem. Naším úkolem bylo dojít na vyznačená místa, kde v obálkách byl kousek z mapy s jedním bodem, který nám určil, kam máme jít dál (zajímavost: Zvíře+Verča vyšli jako poslední a vrátili se jako první a Jirka, který vyšel jako první se vrátil až za 4 a půl hodiny...). Když jsme všichni přišli, tak jsme chtěli jít na pískovnu, ale čekali jsme na Jiříka. Než přišel, stihli jsme dojít znovu po 2 dnech i pro vodu a ledovou kávu k Čechalům. Po příchodu Jiříka jsme se konečně mohli vrhnout na půlící táborák, kde jsme viděli rytířský turnaj, také jsme viděli duo Havlů+Homího tancovat, poslechli jsme si naše krásné básně a příběh a poslechli si také koncert Ondry a Kájiny a Martinovo německou Eriku. Poté už jsme šli bez nástupu rovnou na zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♡

Verča, Týna, ukecaný Zvíře

Den 9. – neděle 11. 7. 2021

Jelikož je dnes neděle, tak jako každý rok i dnes nás probudila Lucinka. Její rozcvička nás vždy moc baví, protože jen pozdravíme sluníčko a můžeme jít na zoubky. Dnešní snídane byla také velice dobrá - vánočka a kakao (pár vánoček bylo i s nutellou!).

Po zahájení dne jsme se ani pořádně neprobudili a Kreklík už vymýšlel další "skvělou" hru. Postavil opičí dráhu pro naše koně, kterou musel ale párkrát poupravit, jelikož to postavil blbě. Poté už nic

nebránilo tomu abychom začali (tedy krom naší únavy, ale na to se ohled nebere), připravili jsme si koně, pro které jsme si museli doběhnout abychom je dovedli na start (s koněm se prý běhat nemůže ☹). Slalom, houpačka, přenos kelímku,... výjezd kopce a poté to celé i nazpátek. Po této námaze nás čekala ještě větší námaha. Šifra sice byla jednoduchá ale plnění jejího významu už tak jednoduché nebylo. Museli jsme se plazit od stožáru až do hangáru!!! Po této druhé námaze jsme se už konečně dočkali luxusního obědku v podobě řízku s bramborem a s okurkovým salátem. Na stravení tohoto oběda jsme dostali dostatečně dlouhý polední klid, který poté ukončila Eší s další etapičkou. Jako správní rytíři jsme

i my potřebovali svůj erb, jehož předlohu jsme si museli poskládat z dílků, které jsme museli najít po okolí, kam nás dovedly šifry. Na další část tvoření erbu jsme museli počkat do té doby, než se vrátí Jiřík... (bylo to opět dlouhé čekání ☺). Mezitím jsme dostali sušenku na sváču a poté jsme se vrhli na barvení našich krásných erbů. Nejdříve bylo v plánu barvit přírodními materiály, ale Eší si to poté rozmyslela, a tak jsme museli běhat pro tempéry do lesa za lávku, které jsme nosili k malířům v rukách. Prsty jsme tak nějak vybarvili naše erby a mezitím Tom rozehřál sprchu, a tak jsme se všichni postupně vysprchovali. Náhle začalo pršet, tak jsme si vzali večeri a utíkali jsme se schovat. Kvůli dešti jsme nemohli ukončit den, ani si vyčistit zoubky, a tak jen zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♥

Verča, Eliška, Zvíře

Den 10. – pondělí 12. 7. 2021

Dnes nás krásným drsným hlasem probudila KaNča, se kterou jsme se ale ještě nestihli probrat a už nás hnala běhat po tábořišti, teprve poté jsme se protáhli a mohli jít na zoubky.

Poté nás čekal rohlík mnoha chutí a barev + konečně docela chutný čaj. Po nástupu nás čekalo rozdělování do týmů na novou hru - kapitány byli ti nejmladší z nás. Při etapě jsme měli za úkol ochránit svou princeznu, kterou byl/a vždy nejvyšší člen/ka z týmu, ve kterém byli 3 lidé. Po dokončení jsme kvůli Kreklíkově lenosti museli ještě běhat, abychom posbírali všechny míčky a

ostatní věci z dráhy. Poté už jsme měli do oběda naštěstí volno. Na oběd jsme měli gulášek s knedlíky, kterých náš Jířa snědl dokonce 15! Po krátkém strávení oběda, jsme pokračovali v naší tradiční opičí dráze, kterou jsme začali již před obědem. Hanz s Tomem si na nás krom bahnitého podlézání letos připravili i netradiční a blbě postavenou lanovou lávku, kterou nakonec přešli jen 3 lidé, ostatní skončili v řece. Po doběhnutí jsme se i s oblečením vyprali v řece a k večeru se šlo i na pískovnu. Večer jsme od Eší dostali další šifru, ve které byl skryt úkol - "Strč hlavu pod vodu na 10 vteřin a předtím zakřiči Opava". (Při plnění úkolu se povedlo Týně dokonce udělat kotrmelec - asi za dnešek byla málo mokrá 😊). Poté už přišli na řadu jen volnočasové aktivity - ping-pong, hry, po kterých následoval dřívější nástup, kvůli našemu hvězdáři Drobkovi. Ten nám opět přijel říct něco o hvězdách a o astronomii ve středověku. Poté už jen zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

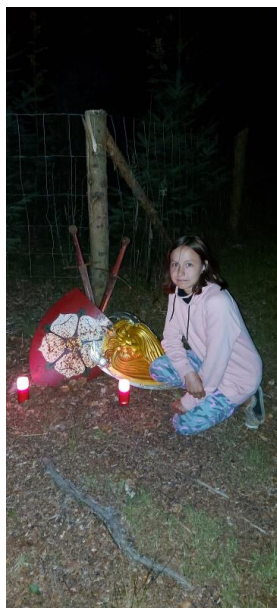
Dobrou noc.

PS.: Konečně za námi přijel Báňa.

Verča, Týna, Jířa

Den 11. – úterý 13. 7. 2021

Dnes ráno nás opět vzbudila ukřičená Agresivka, která společně s Nelou vedla rozcvičku. Eší nás pak svolala na snídani, na kterou jsme měli krom chleba s paštikou i chléb se šunkou! Po nástupu jsme si museli jít nasbírat borůvky na oběd, což se bralo i jako soutěž.

Na svačtinu jsme ale dostali jogurt s meruňkovou marmeládou. Po svačině nás Hanz donutil běhat orienták i když se většině vážně nechtělo. Unavení jsme dostali výborné knedlíky s borůvkovým pyré a lehli jsme si pod strom. Dnes odpoledne byl v plánu cyklovýlet ale kvůli pár nemocným a odumřelým lidem se tento plán zrušil a Kreklík vymyslel plán B, který se nám líbil o něco víc - čekal nás odpočinek a deskové hry. Při odpočinku skončil jeden táborník v řece, zřejmě zaslouženě. Některé holky se šly vysprchovat k Čechalům a po chvíli šli ostatní na pískovnu. V dnešním horkém dni jsme pískovnu velice

ocenili. Poté, co jsme přišli na nás čekal už ohýnek a neopečené buřty, které jsme si museli sami upéct. Buřty jsme strávili při večerních hrách a malý šly ještě po večeři k Čechalům. Přitom nás vyrušila Eší s další šifrou jejímž úkolem bylo zakřičet u stožáru, že zbožňujeme Eší. Hrála se vybíka a následoval už jen nástup, při kterém Eší předala slovo dvěma táborníkům, kteří zakřičeli, co k ní cítí (i když asi občas po-

chybujeme, zda je to opravdu pravda 😊 😊). Poté už jen hurá na zoubky, zamknout, zhasnout a spát. Teda, jen do chvíle, co nás vzbudili vedoucí na nadcházející stezku odvahy (prosíme, příště by to mohlo být o něco lepší). Po dokončení jsme už tedy konečně šli spát.

Dobrou noc. ♥

PS.: Dnešní kroniku jsme museli psát rychle, jinak by nám tu Agi umřela na záchvat smíchu.

PPS.: ZBOŽŇUJEME EŠÍ! ♥

Verča, Eliška, Jířa, Zvíře, Týna, Agina

Den 12. – středa 14. 7. 2021

Do dnešního popršeného rána nás probudil Tomáš, který nás svou drsnou rozcvíčkou ihned probral. Po náročné rozcvíčce jsme na snídani dostali koblížky s kakaem. Po nástupu jsme se opět rozdělili do týmů a čekala nás další etapička. Ještě před tím ale Kreklík odvezl naše 4 kapitány na samotku pryč. My poté měli za úkol podle daných indicií, které jsme podle otázek dostávali, naše princezny

najít. Při této etapě musíme vyzdvihnout orientační smysl Edy, který utekl, opravdu UTEKL od posedu až k mostu na Klikově. Je nám stále záhadou, jak se tam dokázal dostat, ale chválit ho za to nebudeme. Když už se vrátil i Jířa, konečně jsme dostali obídek, na který jsme měli rozstřílené ptáčky s rýží. Následoval krásně dlouhý odpolední klid, při kterém jsme akorát čekali, zda bouřka přijde nebo ne. Nepřišla, a tak jsme vyrazili na cyklovýlet, na který se všichni straasaašně těšili. Vyrazili jsme na cestu kolem světa, kterou jsme začali na Novém Yorku, kde jsme si pověděli něco o okolních osadách. Poté jsme pokračovali na Paris, odtud dál přes Bosnu na Malý Londýn. Poté zpátky na Velký Londýn a dál na Najdorf. To už jsme viděli, že se na nás žene bouřka a déšť a cítili jsme i první kapky.

Vraceli jsme se tedy zpátky a na křižovatce nám dal Kreklík na vybranou - buď pojedeme delší trasu a jen možná zmokneme, a nebo pojedeme kratší a určitě zmokneme. Ti mladší z nás chtěli tu kratší a bohužel Agresivku přehlasovat nešlo. Vydali jsme se tedy směrem na Františkov a odsud dál na pískové kopce a Paris, kde už začalo pršet trochu víc. Poté už jsme jeli rovnou do tábora. Celý zmoklý a od bahna (protože někteří neměli blatníky) jsme dorazili spokojeně do tábora a šli jsme se převléct. Holky šly poté

s Eší k Čechalům do teplé sprchy a dva kluci jeli s Kreklíkem na pískovnu. Všichni jsme se potkali u Čechalů, protože začalo neskutečně pršet a padaly kroupy. Zvíře a Jířa pak dostali skvělý nápad - sprcha u Čechalů pod okapem v tom největším dešti. Auty jsme se dostali do tábora a nestačili jsme se divit, jakou spoušť tu déšť způsobil. Polovina tábora plavala, hangár i kuchyň také a jeden stan malých kluků byl také pod vodou. Když déšť ustal, začaly uklízecké práce. Musela se odklidit voda a vykopat strouhy z kuchyně, odvodnit ohniště a navézt nové dříví do kuchyně. Mezitím se našel čas i na večeři, o které jsme do poslední chvíle nevěděli, co to bude za překvapení. Všichni jsme se sešli v hangáru a náhle nám vedoucí

dali na stůl pizzy mnoha chutí. Všichni jsme se dosyta najedli a mohlo se jít dál pracovat. Jiřík nám také večer udělal teplý čaj, který se v tomto počasí opravdu hodil. Poté už jsem převléct do suchého oblečení, nástup, na zoubky, zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc.♡

Verča, Zvíře, Jířa

Den 13. – čtvrtek 15. 7. 2021

Dnes ráno nás probudil Homi a Krajina snažící se troubit na kravský roh, která zároveň vedla rozcvičku. K snídani jsme dostali rohlík s máslem a two marmeládos.

Po snídani nás čekali jednotlivci, při kterých se nás Hanz s Tomášem zase snažili zabít, v čemž

jim pomáhali kopřivy (+Kreklík). Dále na nás čekala první část závěrečné etapy (šifrovačka po táboře), při které nás potkala i ta ďábelská kostka. K obědu jsme dostali masíčko na kostičky, brambůrek a zeleninku. Po obědě jsme se hned začali připravovat na druhou část závěrečné etapy, při které jsme se stihli zastavit i na Rapšachu na zmrzlině/ledové tříšti. Když jsme se konečně vrátili do tábora, tak nám bylo oznámeno,

že ještě nekončíme, protože nám ještě zbývalo dobýt Jeruzalém, což se nakonec každému povedlo (některým s pomocí malých). Jelikož byl Jeruzalém konečně dobyt, mohli jsme přejít na vyhlášení výsledků jednotlivců a CTH, kdy poprvé Pepa B. vyhrál jednotlivce (HA Verčo!) a KAPITÁN Zvíře poprvé (a možná i naposledy) vyhrál závěrečku a CTH!!! (HA Verčo! 😊). Nakonec jsme si už jen vybrali ceny, zahráli pinčes a šli na netradičně pozdě začínající zahajovací nástup, který po pár minutách vystřídal také netradiční ukončovací nástup, při kterém jsme se rozdělili do týmů na hry bez pranic. Následovalo čištění zoubků a pak už jen zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou.

PS.: Ondra si zase něco udělal s nohou.

Zvíře, Verča, Kájina

Den 14. – pátek 16. 7. 2021

Dnes ráno nás probudil trpaslík (Eliška V.). Rozcvičku si vzala na starost Týna a poté ji převzal Jiřík, který s námi chtěl běžet až k Čechalům ale naštěstí jsme ho přemluvili a běželi jsme jen na kopec. K snídani jsme měli chléb s marmeládou a výborný čajík, který dnes dělala naše Eliška ♡.

Dnešním vedoucím dne byl Jirka a Kuba, kteří se dnes postarali o nástup. Po nástupu se kluci vrhli na táborák a holky malovaly vlajky na odpolední jubilejní ročník her bez pranic. Přitom šlo ještě pár siláků naposled k Čechalům pro vodu a ledovou tříšť. Po těchto namáhavých pracích jsme si zahráli ping-pong a vybiku, a ještě před obědem jsme se seznámili s letošními týmy na hry bez pranic. Letos byly kapitáni jen malý. Pak už jsme se konečně dočkali skvělé psíčkové s houskovými knedlíky. Po krátkém odpoledním klidu se jubilejní ročník už konečně mohl zahájit. Všichni jsme se už nemohli dočkat, a tak jsme se rovnou vrhli na první soutěž.

Dali jsme si první dvě soutěže, a jelikož dnes bylo teplo, další soutěže jsme hráli na pískovně, u čehož jsme se i vyčvachtali a dostatečně odpálili. Dostatečně omytý jsme se vydali zpátky do tábora, kde jsme třemi rychlými hrami dokončili letošní hry bez pranic. Poté už následovalo očekávané vyhlášení, kde jsme se dozvěděli, že vedoucí zůstali opět neporaženi.

1. místo obsadilo Šestero rytířů pod vedením Klaudinky,
2. skončili Andělští rytíři pod vedením Vítka a na děleném
3. místě skončili Zvířátka (Kájík) a Křižáci (Niki Č.). Následoval už jen sladký ohňostroj a šli jsme se jen oteplečit a hurá na táborák, na kterém jsme krom zpívání, si i předávali pochvaly, četla se naše kronika a rozdali se sluníčka za nejlepší úklid

(Zvíře a Jíra to letos na sluníčko opět nedotáhli). Poté už jen si pobřečet u posledních dvou písniček a hurá do postele. Tak už jen zamknout, zhasnout, zalehnout a spát.

Dobrou noc. ♡

PS.: Dnes se za námi přijel podívat Tadeáš, který nahradil svého bratra, který bohužel nemohl přijet.

PPS.: Tahle kronika se psala snad nejdéle v životě. Dopsali jsme ji přesně ve 3:35. Dobrou noc.

Verča, Zvíře, Jíra, Týna, Agina, Eliška, Pepa

Den 15. – sobota 17. 7. 2021

Už je to tu zase. Náš milovaný tábor se uchýlil ke konci... Do dnešního rána nás svým hudebním talentem probudil Šiša a jelikož máme dnes hodně práce, rozcvičku jsme vynechali a mohli tak jít rovnou na zoubky. Následně jsme se začali balit, přičemž nás ještě vyrušila snídaneň. Poté nás čekal nástup, po kterém jsme se vrhli na uklízení tábora (letos tu krom ohniš-

tě, tak velký nepořádek nebyl). Pak už jsme se vrátili k balení a uklízení našich stanů, se kterými se zas na rok bohužel musíme rozloučit. Chvilí jsme si povídali, loučili se a nadešel opět čas nástupu, při kterém jsme ukončili definitivně letošní tábor, který jsme si letos moc užili a děkujeme vedoucím za skvělé soutěže a celotáborovou hru. Po nástupu jsme si zazpívali písničky na rozloučenou, poplakali si, objali se, rozloučili se a vydali jsme se každý svou cestou domů. Děkujeme všem za letošní tábor.

Budeme se zase těšit příští rok a snad se tu sejdem v co největším počtu a v podobné sestavě. Už teď nám všichni chybíte. Tak zase příští rok.

Ahoj! ♥♥♥

Verča, Zvíře, Jiřa, Týna

...The end...

